

ZORAN DAŠIĆ DAŠA O TRAJANJU LEGENDI NA NAŠIM PROSTORIMA

KORENI NAS ČUVAJU DA NAS VETAR NE ODUVA

Grupa Legende, odavno je ušla u legendu. Još onog prvog januara meseca 1995. godine, kada su držale prvi solistički koncert u Sava centru. Ko je jednom bio na tom muzičkom spektaklu, kakav priređuju Daša i prijatelji, sa nestrpljenjem očekuje svaki sledeći koncert.

Jer, Legende su neponovljive, grupa koja je posebnom vrstom muzike, gradske zabavno-narodne, osvojila publiku kako u Srbiji, tako i u regionu.

Osim muzike kojom se bave i koju izvode na koncertima, Legende su snimile i CD duhovne muzike koji su stručnjaci i crkveni velikodostojnici ocenili najvišom ocenom.

O koncertima, uspesima, planovima i svim sitnicama koje muziku znače, razgovarali smo sa Zoranom Dašićem Dašom, frontmenom grupe. Trenutno, kako saznajemo, Legende snimaju novi-stari CD, tačnije disk sa starim pesmama u novom aranžmanu, za bosansko tržište:

- Legende trenutno rade na novom-starom CD-u. To je disk za strano tržište, radili smo sa bosanskom kućom Hayat, koja će ga objaviti za teritoriju Bosne i Hercegovine. To se preliva na Hrvatsku i Sloveniju, što je jako bitno.

Izabrali smo nekih 12 pesama, naših velikih hitova po izboru publike. Pesme smo birali na osnovu toga, kako publika u inostranstvu, reaguje na njih. Ponovo smo ih snimili u modernijem aranžmanu, da bude savremeno, jer neke pesme tipa "Ne veruj" i "Zbog tebe" su snimljene pre 20 godina. Tehnika je u međuvremenu napredovala, pesme sada zvuče bolje, ali nismo ih previše menjali, samo tehnički.

Inače, Legende su se upravo vratile iz Trsta, gde smo svirali u pozorištu u centru, povodom godišnjice pravoslavne crkve u tom gradu. Prošle godine je bio Bora Dugić, ove godine smo određeni mi da sviramo, solistički koncert u pozorištu, za naše i Italijane.

Kako italijanska publika reaguje na našu muziku?

- Generalno gledano, jako lepo su reagovali. U prilog tome govori činjenica da su nas zvali da dođemo ponovo, šta je više potrebno reći?!

Kad odete u Kanadu, Ameriku, prođete Evropu, kakvi su vam utisci, kako naša dijaspora reaguje na vašu muziku?

- Bili smo jedanput u Švedskoj, pre nekih desetak godina. Imali smo turneju po pozorištima u vrhunskim dvoranama, gde nastupaju najveća svetska imena od ozbiljne muzike pa do zabavne. Nastupali smo u Štokholmu, Malmeu, Geteborgu. U Kanadi smo bili više puta, a na jesen ćemo otići u Ameriku. Odlično nas prihvate gde god da odemo, nema neke velike razlike, jer pretpostavljam da tamo dolaze oni koji vole to što radimo. Neće doći oni koji ne vole. Činjenica je da u dijaspori više vole narodnjačkije pesme nego ovo što mi sviramo, neki slušaju i novokomponovane, turbo varijante, po diskotekama i kafanama. Ne idemo tako često, ali kada odemo mi sviramo naš program, naše pesme, pa ko voli voli

Vi ste stvorili novi pravac u muzici, nešto između narodne i pop muzike...

- Pa jeste, jednom sam rekao u šali a sada to prihvatam ozbiljno, bez lažne skromnosti ja ne pravim hitove, ja pravim evergrin. Kad pogledaš, hit podrazumeva nešto što posle sedam dana svi počnu da pevaju, jer se non-stop vrti i najčešće traje jednu sezonu. Mi nismo imali nijedan hit u karijeri tog tipa. Svakoj našoj pesmi je trebalo dugo vremena da se probije, tako da je to polako ulazilo među publiku. Prešlo je u praksu da toj našoj muzici treba vremena da uđe u uši. Sigurno je da će barem pet-šest pesama ostati jako dugo da se pamte, već su ušle u sve anale, neke su uvrstili u izvorne starogradske pesme. Ako se nešto i posle dvadeset godina jako sluša to je dobro, jer je vreme najstrožiji sudija. Neke pesme posle dve do tri godine se zaborave i izgustiraju. Dešava se da novi prostori to opravdavaju. Mene zovu drugari iz Rijeke, Opatije, Pule i kažu mi da se čitav blok Legendi svira kod njih na svadbama i veseljima. Kaže mi drug da je bio na svadbi u Zagrebu i da je bend svirao čitav blok od pola sata naših pesama. Kad odemo u Crnu Goru svi pevaju naše pesme, kao i u Makedoniji. Gomila pesama je zaživela i postala evergrin.

Snimili ste i disk duhovne muzike, ali ga nikada niste reklamirali. Kako ste došli na ideju da uradite jedan takav CD?

- Takve stvari se ne reklamiraju, one imaju svoju priču. To smo uradili iz čiste potrebe da damo naš doprinos u očuvanju kulture i tradicije naše zemlje. Svako treba to da neguje, svaki umetnik koji se bavi bilo kojim oblikom umetnosti mora da radi na tome da se održi i to daje neku vrednost i težinu. To nismo mi izmislili, to je nešto što se godinama i vekovima prenosi. Ko smo mi da to prekinemo?

Hteli smo da damo primer drugima, mi od toga ništa nismo zaradili, jer to nije stvar za komercijalu i zaradu, a lepo je išlo. To je neverovatan izazov za jednog umetnika.

Tu smo svi diplomirali, ne znam puno imena na ovim prostorima koji mogu da rade vrhunski to što rade, i da rade duhovnu muziku vrhunski. Dobili smo i blagoslov od pokojnog patrijarha Pavla i Sinoda pravoslavne crkve, jer je sve rađeno po kanonima i jako je zahtevno. Ljudi koji znaju šta je to sa velikim pohvalama su se izražavali o tome. Ne znam ko to još može.

Nekako se u tvojim pesmama i prožima to nešto duhovno, ne direktno, ali kroz sve ljubavne pesme se prožima priča o veri, Bogu....

- Ja sam odnegovan tako, nisam verski fanatik, nisam Zilot, ali sam tako vaspitan od malih nogu, proučavao sam malo Bibliju. Ovih dana sam proučavao i Kuran jer me jako interesuje da upoznam drugu religiju. Mnoge kvalitetne stvari sam tu pročitao. To je interesantna sfera i to produhovi čoveka.

Zagovornik sam toga da kad bi malo više pažnje posvetili tome bili bismo mnogo kvalitetniji kao ljudi, jer kada bi se pridržavali samo deset božijih zapovesti kolko bi sve bilo bolje i kvalitetnije. Koliko bi bili bolji ljudi, koliko bi se slobodnije kretali, kvalitetnije komunicirali, ne bi bilo laži i prevare.

Daša svira mnoštvo instrumenata

Poznati ste i kao patriote, kao ljudi koji se odazivaju na humanitarne koncerte, niste imali skandale, niste se mešali u politiku...

- Da, milion puta do sada smo to radili. Smatramo da svako od nas mora da da nešto. Prvo moraš da poštuješ sebe. Moram da kažem ja sam takav i volim ljude bilo koje nacionalnosti koji vole svoj narod, koji su odani svom narodu, jer samo tako mogu da verujem njima da će voleti i nas. Ako je neko Srbin i ne voli Srbiju i pljuje po Srbima na svakom koraku, ili recimo Hrvat, kako da mu verujem da me voli kad ne voli ni svoje. Moraš da znaš odakle si, da poštuješ svoje nasleđe i svoju tradiciju, svog naroda, da se toga ne stidiš. Volim sve kvalitetne ljude bez obzira odakle dolaze, ali je preduslov da voliš svoj narod. Smatram da je svako od nas dužan kad može nešto humanitarno da uradi da to i uradi. Ne daj Bože, ali dođeš u situaciju kad tebi zatreba nešto, sve se to negde zapisuje gore i sve se to vraća. Postoji kantar i to se potvrđuje i vraća. Polazim od toga, kao i moji drugari iz grupe.

Činimo dobro gde god možemo. Ja sam išao toliko daleko da sam neke stvari činio na svoju štetu, ali nije mi žao, to se kad-tad vrati čoveku.

Šta vam je bilo najteže, koji susreti pri tim humanitarnim akcijama?

- Najbolnije je bilo sa ljudim obolelim od leukemije, ti jednostavno i pored svoje velike želje da bar malo pomogneš vidiš da tu nema neke sreće. Neke su okolnosti toliko teške i fatalne, da ti možeš to samo da čuješ. Tvoje je da učiniš koliko možeš.

Vaš patriotizam se ogleda i u negovanju starih srpskih pesmama koje pevate i uglavnom ih imate na svakom albumu...

- To bi trebalo da se prenosi. Vatreći sam protivnik svetske globalizacije to javno priznajem, jer smatram da to ubija narod i naciju. Postajemo robovi, postoje te sitne stvari po kojima se razlikujemo od ostalih, lepota je u svemu

tome. Jednog dana kada se svi budemo isto oblačili, slušali istu muziku, to će biti strašno dosadno. Svako treba da neguje neke svoje tradicionalne vrednosti koje su prošle vekove, to daje lepotu, neki dijalog ukrštanje, to šarenilo

svega i svačega. Potrebno je da se ta autentičnost očuva, veliki sam navijač onih naroda koji brane svoje i čuvaju.

Tom istom logikom razmišljam i kod nas. Ako mi ubijemo srpsku kulturu i srpske pesme, folklor koji je jedan od bogatijih u svetu, izgubićemo svoje ja. Svoj lični trag. To su ti koreni koji nas čuvaju da nas ne oduva vetar, da nas vode ne odnesu. Mi se u poslednje vreme uporno trudimo da te korene isečemo.

Šta Legende slušaju kad ne sviraju svoju muziku?

- Svako sluša drugu vrstu muzike i to je dobro. Ja slušam rok i bluz, sve živo. Ivan više voli kancone, Peđa sluša tehno. Po prirodi posla kojim se bavim moram da slušam sve vrste muzike. Ukapirao sam to posle trideset godina, kao čovek koji nije mogao da sluša narodnjake, ostalo je u meni malo genetike. Sve počinje od "Marijo bela kumrijo", naša muzika počinje od toga i moje pesme liče na tu pesmu, to mi je kao neki uzor. To su naši srpski koreni. Shvatio sam posle trideset godina da nikada neću moći da sviram bluz kao jedan crnac, jer su njegovi deda i baba brali pamuk i uneli svoje emocije u tu priču. Moji su živeli u Srbiji i ta genetika postoji, kao i naši zvuci.

Polako sam, jedno po jedno otkrio tamburu, harmoniku i video da u tome itekako ima mojih korena. Opet jedno pomodarstvo, klinci se stide svega toga, kao to je seljački, đilkoški. Pouzdano znam da najveća svetska imena koja dolaze u Srbiju nose naše CD-e sa folklorom, sa etno muzikom, svi oni cene nešto novo interesantno. Jedino mi želimo da to uništimo.

Legende čuvaju srpsku tradiciju

Ovo su Legende:

Grupu Legende čine Zoran Dašić Daša, Ivan Milinković, Lazar Marin, Pero Krznanić, Želimir Vasić i Predrag

Stojković. Prvi album izdali su 1988. godine, a prva koncertna sezona grupe počela je 19-og Januara 1995. godine,

koncertom u centru "Sava" i do sada je održano oko 48 koncerata u istoj dvorani. Tradicija se nastavlja sa koncertima u centru "Sava". Do danas "LEGENDE" su održale oko hiljadu i petsto koncerata po gradovima širom

Srbije, Crne Gore, Makedonije, Bosne i Hercegovine, Mađarske, Poljske, Kipra, Švedske, Slovenije, Švajcarske, Austrije, Kanade, Nemačke, Australije, SAD-a i Rusije, a hiljaditi kao jubilarni koncert održan je u centru "Sava" u

Beogradu 05. Februara 2005-te godine. Legende su osvojile 10 Oskara popularnosti, devet priznanja "MELKO", šest "Zlatnih Melosa", "Zlatni violinski ključ" PGP-a za tiraž, četiri zlatne ploče, nagrada Beovizije za pesmu iz filma

"Jesen stiže Dunjo moja", veliki broj priznanja za humanitarne koncerte, nagrade sa nekoliko domaćih festivala. "LEGENDE" su 10 puta, od 1995.-te godine proglašavane za grupu godine, kao i za 2008-u (Oskar popularnosti, Melko). Takođe grupa je dobitnik Zlatne palme i Beogradskog pobednika.

Sanja Pavlović

21.06.2011.godine